

get, så man kan få Justitsministeriets vurdering af, hvorledes disse mere juridiske spidsfindigheder, juridiske paragraffer skal fortolkes, og hvilke synspunkter der gør sig gældende.

Det medvirker jeg gerne til, for vi er jo alle sammen klar over, at det her er vanskelig jura. Jeg er da glad for, at noget af det, jeg kan fornemme på stemningen i dag, er, at der ikke er tale om en gradbøjning i partierne her i Folketinget af den afsky, vi alle sammen nærer over for organisationer som Hizb-ut-Tahrir eller for den sags skyld Pædofilgruppen. Det, det drejer sig om, er, at vi må bekæmpe den slags foreninger med de demokratiske, lovlige midler, der er til rådighed.

For så vidt det omfatter mennesker, som vil omstyrte det danske samfund, har vi adskillige straffelovsbestemmelser og har skærpet terrorlovgivningen, hvilket gør, at vi også kan sætte hårdt ind over for enkeltindivider, der ønsker at ødelægge det danske samfund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.55

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 211: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Ophævelse af varighedsbegrænsning).

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.
(Fremsat 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi behandler i dag et lovforslag om at ophæve varighedsbegrænsningen i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, så udbetalingen af dagpenge ikke længere er tidsbegrænset. Med forslaget vil SF ændre på reglen om, at udbetalingen af sygedagpenge stopper, hvis der er udbetalt sygedagpenge i mere end 52 uger.

Jeg vil indledningsvis understrege, at sygedagpenge er en korttidsydelse. Det er en ydelse, der for en periode udgør en delvis erstatning for

tabt arbejdsfortjeneste og er ikke et vedvarende forsørgelsesgrundlag. Med en tidsbegrænset ydelse risikerer vi, at sygemeldte fastholdes i langvarigt sygefravær og dermed mister tilknytningen til arbejdsmarkedet.

I en tid, hvor vi sigter mod at styrke fastholdelse af alle i den arbejdsdygtige alder på arbejdsmarkedet, synes jeg, at indførelsen af en adgang til tidsbegrænset udbetaling af sygedagpenge sender et meget uheldigt signal. Det er derfor min klare opfattelse, at en ophævelse af varighedsbegrænsningen ikke er nogen løsning. Vi skal i stedet rette blikket mod reglerne om opfølgning i sygedagpengeloven.

Regeringen har iværksat flere initiativer for at nedbringe sygefraværet og fremme, at flere sygemeldte fastholdes på arbejdsmarkedet. Vi vil styrke kommunernes og virksomhedernes indsats for at nedbringe og forebygge sygefravær ved at give dem det rette værktøj i hænde.

Opfølgningen i kommunerne skal samlet set forbedres, og her tænker jeg først og fremmest på visitations- og opfølgningsindsatsen, som skal sikre den rigtige service over for den enkelte sygemeldte og den enkelte virksomhed. Det er vigtigt, at indsatsen målrettes de sygemeldte, der har størst behov for en tæt og individuel opfølgning. Der skal så tidligt som muligt i sygeforløbet gives tilbud, der fastholder den syge på arbejdsmarkedet. Undersøgelser viser nemlig, at langvarige sygeforløb øger risikoen for ikke at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Vi skal også have mere fokus på muligheden for deltidssygemelding som et middel til at fastholde den syge på arbejdspladsen. Kommunen skal som koordinator for opfølgningsindsatsen sikre, at virksomheden og andre relevante aktører inddrages i indsatsen for at bringe den enkelte tilbage i job. Har en person varige begrænsninger i arbejdsevnen, bør muligheden for fleksjob undersøges. Kan en person på grund af svær sygdom ikke blive helt eller delvis selvforsørgende, skal kommunen så tidligt som muligt sørge for, at der tilkendes førtidspension. En ny opfølgningsindsats skal være sammenhængende og helhedsorienteret, hvor første prioritet skal være at få iværksat den rette indsats så tidligt som muligt. Jeg forventer at kunne fremsætte lovforslag til efteråret.

Vi har derudover med inddragelse af arbejdsmarkedets parter og kommunerne iværksat en modernisering af sygedagpengeloven for at forbedre reglerne, herunder reglen om varighedsbegrænsning, så de bliver mere tilgængelige og

tidssvarende. Resultaterne af arbejdet vil foreligge i løbet af 2004. Vi vinder ikke noget ved blot at åbne for kassen med dagpenge. Med en forbedret opfølgning undgår vi, at de sygemeldte bliver fastholdt i et langvarigt sygefravær, og det er for mig at se den helt store gevinst. Derfor synes jeg, at det er sundt fornuft at arbejde videre med de forslag fra udvalgsarbejdet, som allerede nu foreligger.

Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Lige en enkelt ting, hvor jeg syntes, beskæftigelsesministeren fik opstillet et falsk modsætningsforhold, nemlig et modsætningsforhold mellem den tidlige indsats og så det at forlænge ud over de 52 uger. Der er jo ikke noget som helst i den her verden, der forhindrer, at man gør begge dele.

Når beskæftigelsesministeren siger, at det er et meget uheldigt politisk signal, så er det jo netop også for vores vedkommende et forsøg på at gøre op med signalpolitikken til fordel for at hjælpe de mennesker af kød og blod, som er beskrevet i lovforslaget, som beskæftigelsesministeren ikke gav noget svar, nemlig de mennesker, der efter en svær sygdomsperiode oplever, at de mister den ene familieindkomst. Derfor vil jeg spørge beskæftigelsesministeren, hvorfor de skal være gidsler i regeringens signalpolitik. Det er syge folk, vi taler om.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det vigtige i denne indsats er jo, at kommunerne gør noget og gør det så tidligt som muligt. Det moderniseringsudvalg, der er nedsat, har til opgave at komme med forslag til forbedringer samt eventuelle justeringer, og varighedsbegrænsningen indgår som et særskilt emne i denne proces og skal ses i sammenhæng med forlængelsesreglerne. Men som jeg sagde tidligere, vil resultatet af overvejelserne foreligge her i løbet af 2004.

Jeg er enig i, at vi skal se på de regler, og vi skal se på, hvad vi kan gøre for at hjælpe mennesker. Men det signal, jeg taler om, er ikke et politisk drillerisignal mellem SF og regeringen. Det er et signal om, at sygedagpenge altså er en korttidsydelse, og at kommunerne så hurtigt som

muligt skal afklare processen. De sørgelige tal viser jo, at jo længere man er væk fra arbejdet på grund af sygdom, jo sværere er det at komme tilbage, og en ret stor del bliver faktisk helt tabt for arbejdsmarkedet efter 12 måneders sygdom.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er enig i, at der er spørgsmål, som er så vigtige, at de bør være hævet over den almindelige pingpong i den politiske debat, og det synes jeg netop dette spørgsmål bør være. Vi taler nemlig – og det tror jeg også beskæftigelsesministeren ved – om mennesker, der af forskellige årsager endnu ikke har deres situation afklaret efter et langt sygdomsforløb. De kommer efter 1 år på sygedagpenge pludselig i den situation, at de mister deres sygedagpenge.

Jeg forstod beskæftigelsesministerens svar sådan, at det synes beskæftigelsesministeren også er utilfredsstillende, og så er jeg faktisk ligeglad med, hvordan vi løser problemet. Det afgørende for SF er, at syge mennesker har ret til at have et grundlag for at leve, og jeg vil bare spørge, om beskæftigelsesministeren ikke deler den opfattelse, og om de nuværende regler i virkeligheden ikke tager syge mennesker som gidsler.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For at undgå, at sygemeldte bliver ramt af varighedsbegrænsning, er det jo vigtigt, at kommunen yder den rette opfølgning, herunder at der bliver iværksat de fornødne foranstaltninger.

Der har været store forskelle i kommunernes opfølgingspraksis. Det forhold forsøger vi nu at ændre på som led i regeringens handlingsplan for nedbringelse af sygefraværet, og vi er derfor ved at udarbejde en forbedret visitations- og opfølgingsmodel, hvor indsatsen især rettes mod de komplicerede sager, hvor folk typisk bliver ramt af varighedsbegrænsningen.

Ved at bruge flere kræfter på opfølgning vil vi i vidt omfang sikre, at der iværksættes de fornødne foranstaltninger, så den sygemeldte ikke rammes af varighedsbegrænsningen. Med en forbedret opfølgning vil det begrænsede antal, der i dag rammes af denne begrænsning, derfor blive endnu mindre, og med en ændring af kommunernes refusion fra 50 til 35 pct. efter 6 måneder vil kommunerne få en særlig tilskyndelse til at øge indsatsen.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil gerne spørge lidt til det, ministeren siger.

Der blev bl.a. sagt, at har en person varig begrænsning af arbejdsevnen, bør muligheden for fleksjob undersøges, og kan en person på grund af svær sygdom ikke blive helt eller delvis selvforsørgende, skal kommunen så tidligt som muligt sørge for, at der tilkendes førtidspension.

Vil det sige, at ministeren vil garantere for, at de historier, vi hører om, at personer bliver slæbt fra den ene arbejdsprøvning og revalideringsundersøgelse til den anden og bliver undersøgt, forsvinder? Vi har set eksempler på, at en person kan få et fleksjob, men havner i den situation, at tingene trækker ud, så der går over de 52 uger, måske 100 uger eller endda endnu mere, og så ryger personen over på kontanthjælp. Betyder det, ministeren siger, at de situationer vil vi ikke se fremover? Bliver problemerne afklaret inden 52 uger, så der ikke er nogen, der vil blive slæbt fra den ene prøvning til den anden, før der kommer en afklaring?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Inden kommunen stopper udbetalingen af sygedagpenge, skal den beslutte, om der skal træde en anden ydelse i stedet – det kan være førtidspension, fleksjob eller revalideringsydelse – og hertil kommer, at en person, der er uden andet forsørgelsesgrundlag, kan få udbetalt kontanthjælp, hvis den pågældende ikke har formue eller ikke har en ægtefælle, hvis indtægt kan dække forsørgelsen.

Kl. 15.05

Jeg vil henvise til, at vi i vores handlingsplan til nedbringelse af sygefraværet vil lægge et meget stærkt pres på kommunerne, også ved, som jeg nævnte før, at nedsætte refusionen fra 50 til 35 pct. efter 6 måneder for at få kommunerne til at speede sagerne op. Men jeg kan naturligvis ikke afgive nogen garantier.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Flemming Oppfeldt som ordfører.

Flemming Oppfeldt (V):

Da Venstres sygedagpengeordfører desværre ikke kan være til stede, har jeg fået den ære at fremføre Venstres synspunkter.

Forslagsstillerne vil have ophævet varighedsbegrænsningen på sygedagpenge. Dette kan

Venstre ikke gå ind for. Vi tror fuldt og fast på, at ethvert menneske har bedst af at komme i gang på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt eller få afklaret sin situation.

Hvis man ikke er fuldt arbejdsdygtig på grund af sin sygdom, er det vigtigt at overgå til andre jobordninger såsom fleks- og skånejob. Hvis det handler om en pensions sag, har kommunerne mulighed for at få afklaret sagen inden for den givne tidsramme på 52 uger, eventuelt med mulighed for forlængelse på 2 gange 13 uger ved en arbejdsprøvning. Vi vil dog gerne give forslagsstillerne medhold i, at det ikke er i alle tilfælde, at kommunerne og virksomhederne yder deres bedste for at hjælpe den sygemeldte med hurtigt at få sin situation afklaret og komme i gang igen.

Som vi lige har hørt ministeren redegøre for, har regeringen iværksat flere initiativer for at nedbringe sygefraværet og fremme, at flere sygemeldte fastholdes på arbejdsmarkedet. Samtidig arbejdes der på at tilskynde kommunerne og virksomhederne til at forbedre indsatsen for at nedbringe og forebygge sygefravær ved at give nogle mere moderne værktøjer.

Hvis man gør, som forslagsstillerne ønsker, risikerer vi blot, at det hele bliver en yderligere sovepude for de aktører, der skal hjælpe den sygemeldte. Vi tror, at jo hurtigere de sygemeldte kan få en afklaring af deres egen situation, jo bedre bliver deres befindende også.

Venstre har mødt adskillige eksempler på sygemeldte, som kan berette om, hvor svært det er at blive sygemeldt og ikke blive hørt og få en hurtig afklaring. Mange kan sårar fortælle, at de selv tror, det har været med til at forværrer deres sygdomstilstand, når de ikke ved, hvor de står, og hvilke muligheder de har i fremtiden. Derfor ser Venstre frem til positivt at arbejde med tilskyndelser til, hvordan sygemeldte bedre kan fastholdes på arbejdsmarkedet, eller i hvert fald få afklaret situationen til anvisning af fleks- og/eller skånejob og eventuelt pension.

Venstre mener, at der eksempelvis skal være meget mere fokus på deltidssygemeldinger som et middel til at få den syge ud på arbejdsmarkedet igen. Alle undersøgelser viser, at jo længere en person har været sygemeldt, jo sværere bliver det at få vedkommende tilbage på arbejdsmarkedet. Mange langtidssygemeldinger kunne erstattes af deltidssygemeldinger, og f.eks. vil han eller hun, der har en dårlig ryg eller får en piske-smældsskade, i en del tilfælde få det bedre ved at være delvis knyttet til deres gamle arbejds-

plads i det antal timer, det er fysisk og psykisk muligt. Der skal selvfølgelig ske en tæt opfølgning i samarbejde med kommunen, og sagen skal også afklares inden for de 52 uger, inden man skal overgå til fleksjob. Skulle det ikke kunne lade sig gøre inden for de 52 uger, er der jo imidlertid mulighed for at forlænge sygedagpengeperioden med 2 gange 13 uger, så der tilsammen er 18 måneder til at afklare situationen i.

Venstre ser frem til de nye tiltag på sygedagpengeområdet, som regeringen lægger op til at vi skal arbejde med i næste folketingsamling.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Nu lykkedes det at lede beskæftigelsesministeren ud af den vildfarelse, at der skulle være et modsætningsforhold mellem en tidlig indsats og det at tage syge mennesker som gidsler, så de mister deres indkomst, og jeg vil prøve, om jeg kan hjælpe Venstres ordfører frem til samme erkendelse.

Kl. 15.10

Den kommune, der laver en lemfældig sagsbehandling i en sygedagpengesag, kan sige fra efter 52 uger, hvorefter vedkommende ryger på kontanthjælp, og det betyder, at kommunen ikke har én øre i udgifter til vedkommende. Jeg vil godt spørge: Hvordan kan det være et incitament for den kommune til at tage sig sammen? I modsat fald vil det jo være sådan, at det er kommunen og ikke den syge, der kommer til at betale udgiften, og jeg troede egentlig, det var let at forstå for en Venstremand, når partiets slogan er mennesket frem for systemet.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Regeringen har jo fremlagt en handlingsplan med 23 konkrete initiativer, og nogle af disse konkrete initiativer indeholder også en tilskyndelse til kommunerne, så kommunerne sætter hurtigere ind over for dem, der er sygemeldt. Jeg mener i høj grad, at i det, at vi fokuserer på, hvad vi kan gøre for at få folk hurtigere tilbage på arbejdsmarkedet frem for bare at fokusere på ydelsen, ligger der mange forebyggende tiltag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Argumentationen hænger slet ikke sammen, for varighedsbegrænsningen straffer jo ikke kommunen. Den straffer den sygedagpengemodta-

ger, der efter et sygdomsforløb må opleve, at efter 52 uger smutter halvdelen af familieindkomsten. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at et parti som Venstre, der påstår, at mennesket kommer først, tager syge mennesker som gidsler i det spil, og jeg tror, hr. Flemming Oppfeldt vil få tilsendt stribevis af sager, hvor meget, meget syge folk pludselig oplever, at deres indkomst forsvinder.

Hvorfor tager man syge mennesker som gidsler, hvis man vil have kommunen til noget bestemt? Hvorfor siger man ikke i stedet til kommunen, at den skal gøre sådan og sådan? Jeg vil bare sige, at det eneste virksomme middel, det eneste, som kan sikre, at syge mennesker får penge til at leve for, er at stemme for forslaget her.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Hvis vi stemmer for forslaget, ser vi jo kun på selve ydelsesperioden, men ikke på, hvad vi kan gøre for at få syge folk hurtigere tilbage på arbejdsmarkedet.

Hr. Villy Søvndal spørger, hvilke tilskyndelser der ligger i regeringens plan. Det ligger faktisk tilskyndelser flere steder. Jeg tror, beskæftigelsesministeren var inde på, at man bl.a. kan nedsætte refusionsprocenten, og det vil jo netop være en straf til kommunerne, hvis de ikke gør tingene hurtigt nok. Der er også mulighed for at opbygge lokale partnerskaber mellem de dygtige kommuner og de dygtige virksomheder, som vil forebygge sygdomsfravær, eller oprette fleksjob de steder, hvor folk er blevet sygemeldt.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Thomas Adelskov (S):

Socialdemokratiet deler intentionerne bag dette forslag fra Socialistisk Folkeparti, nemlig at kere sig om de svageste mennesker her i samfundet, i dette tilfælde de mennesker, som er blevet ramt af sygdom og derfor måske ikke længere kan fastholde den fulde tilknytning til arbejdsmarkedet. Vi er også ret optaget af at sikre, at de mennesker, som er ramt af sygdom, ikke bare ryger ud af sygedagpengesystemet på grund af mangelfuld opfølgning eller behandling fra kommunens side.

Det er imidlertid vores opfattelse, at det handler om at hjælpe borgerne så hurtigt som muligt gennem sygdomsperioden og sikre, at

borgerne hurtigst muligt kommer ud på arbejdsmarkedet igen, enten ved fuld eller delvis styrke. Det skal også sikres, at såfremt den værste situation for den enkelte borger skulle opstå, kan den pågældende få gennemført en pensions sag så hurtigt som muligt, så der kan blive ro om vedkommendes situation.

Årsagerne til sygdom er jo mange, og der er desværre i dag god grund til at frygte, at vi i de kommende år vil opleve, at flere sygemeldes. Regeringens besparelser på arbejdsmiljøet og det ringere samarbejde om virksomhedernes arbejdsmiljø vil betyde flere sygemeldte og flere arbejdsskader. Det må partierne bag arbejdsmiljøreformen stå til ansvar for, men vi frygter for arbejdsmiljøet, og det vil i hvert fald ikke lette presset på kommunernes sygedagpengekontoer.

Rapporten fra Socialforskningsinstituttet, som bl.a. er kommet frem på baggrund af, at dette forslag tidligere har været fremsat og behandlet i Folketinget, viser, at i forbindelse med langvarigt sygefravær er det netop kommunernes tidlige indsats, som er afgørende. Den viser, at kommunernes samarbejde med arbejdspladsen er en væsentlig forudsætning for en hurtig total eller delvis raskmelding, som gør, at den pågældende vender hurtigere tilbage, og at muligheden for at fastholde vedkommende på arbejdsmarkedet øges.

Kl. 15.15

Desværre er der utrolig stor forskel på den måde, kommunerne håndterer deres ansvar på. Der er i dag en række kommuner, som ikke benytter de muligheder og anvender og opfylder de krav, der er til opfølgningsarbejdet over for den sygemeldte, ej heller i planarbejdet.

Socialdemokratiet vil godt være med til at forbedre de incitamenter, som ligger for kommunerne og for virksomhederne til at sikre de sygemeldte. Vi vil gerne være med til at sikre, at kommunerne faktisk gør det arbejde, de er blevet sat til, ordentligt, og vi vil gerne være med til at skabe rammer for kommunernes og virksomhedernes arbejde, der gør det langt mere interessant og måske også økonomisk fordelagtigt, at et samarbejde indledes tidligt og resulterer i fastholdelse af den sygemeldte på arbejdsmarkedet.

Regeringen spillede i december ud med et katalog over ideer til bekæmpelse af langvarigt sygefravær. En række af regeringens ideer er vi enige i, men på andre stræk synes vi sagtens, at man kan skabe bedre og mere operationelle ord-

ninger, der både kan øge virksomhedernes og kommunernes interesser i at samarbejde og ikke mindst at fastholde den enkelte på arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet tror således ikke, at SF helt har fundet de vises sten ved blot at åbne for pengekassen. Vi mener i stedet, at der skal skabes bedre mulighed for et samarbejde om den sygemeldte, og lad mig sige det rent ud: Armene skal vrides rundt på de kommuner, som smøler, og som ikke gør deres arbejde ordentligt i dag.

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti er enig med SF i, at vi her står med et stort problem. Vi har set det gang på gang ude i kommunerne, og vi har fået utrolig mange henvendelser fra folk, der er havnet i et dårligt system.

De er havnet i den situation, at de går fra den ene undersøgelse til den anden uden at få en afklaring af deres sygdomsforløb. De får lovet revalidering, og de får lovet fleksjob, men kommunen kan ikke skaffe dem et fleksjob, og på et tidspunkt havner de på kontanthjælp eller i andre sørgelige omstændigheder, og kontanthjælp kan de ikke engang få, hvis ægtefællen har en vis indkomst. Men derfor er de jo alligevel hårdt ramt af sygdom, og derfor er vi enige med SF i intentionerne bag forslaget. Der er virkelig et problem.

Vi har hørt af ministeren, at regeringen har noget på vej, som skal forbedre forholdene. Spørgsmålet er bare, hvad der er den rigtige vej at gå. Er det nok at skære i refusionsprocenten, så kommunerne ikke får så meget refunderet, hvis de ikke behandler sygdomsforløbet på den rigtige måde og følger sagen op?

Som jeg ser det, er problemet, at gennem lang tid har der været snakket om, at kommunerne skal følge op på sygdomme, at de skal kunne sættes under pres, og at de skal straffes, hvis de ikke gør noget. Men indtil nu har det ikke haft den store virkning. Hvis kommunerne er i den situation, at de ikke kan skaffe fleksjob til dem, der er berettiget til det, kan de pågældende jo ikke komme i fleksjob, og som ministeren var inde på, er kommunerne måske heller ikke lige opsat på, at de skal så hurtigt som muligt på førtidspension.

Om det er kommunerne, der ikke tolker lovgivningen, sådan som ministeren tolker den, har jeg svært ved at sige noget om. Men det er helt klart, at det er et problem, der skal løses, og da vi sidst behandlede det samme forslag for 2 år

siden – det var vist den 29. januar 2002 – var Dansk Folkeparti positivt stemt over for det.

I den forbindelse vil jeg sige, at der er to muligheder for at løse problemet. Enten skal det løses med det forslag, som Socialistisk Folkeparti har fremsat, eller også må ministeren komme med et bedre bud på, hvordan man løser det. Vi vil gerne vente og se tiden an, for har ministeren en bedre løsning på det end forslaget fra SF, vil vi gerne se på det. Det skal være et bedre forslag end SF's, for ellers må vi vende tilbage til SF's forslag, men jeg vil godt give ministeren tid til at komme med et bedre bud, hvis ministeren kan komme med et bedre bud.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det synes jeg var en meget fornuftig tale, og den vil jeg godt kvittere for.

Hr. Bent Bøgsted siger, at der er to muligheder: Enten det forslag, som SF har fremsat, eller også at ministeren kommer med et bedre bud. Jeg vil bare advare imod fugle på taget, for de er svære at få ned i maven, og derfor vil jeg foreslå, at hvis beskæftigelsesministeren ved slutningen af denne debat vil afgive den garanti, at intet menneske skal komme i en situation, hvor der på grund af sygdom ikke er nogen indkomst, er jeg villig til at trække forslaget her på stedet. Men hvis det bare bliver noget med, at man vil lave forskellige incitamenter og sådan noget, og at man vil ansøre til, og at man vil prøve osv., vil jeg advare Dansk Folkeparti imod at hoppe på den limpind, for så er vi lige præcis, hvor vi har været hele tiden.

Jeg vil spørge hr. Bent Bøgsted, om han ikke er enig i, at det skal være noget meget håndfast, f.eks. i form af en garanti for, at intet menneske skal miste indkomst på grund af sygdom. Så er vi tilfredse, og så trækker vi gerne forslaget.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu ved jeg ikke rigtig, om ministeren er i stand til at give en garanti ved debattens slutning; det må hr. Villy Søvnald vel selv spørge ministeren om. Men jeg er enig i, at vi skal have en håndfast erklæring om, hvorvidt ministeren kan komme med et bedre bud, eller hvad det nu går ud på. Det kan godt være, ministeren lige skal have tid til at vende tilbage til ministeriet, før der kan komme en erklæring, og det skal ministeren selvfølgelig også have lov til.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at der er et stort behov for, at vi udvikler og fornyer reglerne om sygefravær og sygedagpenge. Vi skal have bedre regler, vi skal have mere moderne regler, og vi skal forvalte reglerne på en bedre måde.

Der er et kæmpestort potentiale for både den enkelte og samfundet i, at vi nedbringer sygefraværet, og at vi, mens folk er syge, får en bedre dialog mellem de forskellige parter: kommunen selv, sundhedsvæsenet, virksomheden, hvor vedkommende er ansat, og selvfølgelig patienten selv. Det skal simpelt hen ske for at sikre den bedst mulige behandling, så man i alles interesse hurtigst muligt får normaliseret den pågældendes tilværelse og får vedkommende i arbejde igen, så han igen kan tjene en normal arbejdsindkomst og leve et normalt liv. Det skal vi sætte alle kræfter ind på, og derfor har regeringen også fremlagt en ganske omfattende handlingsplan netop med det sigte at reformere både reglerne og forvaltningen af reglerne. Det er vi i Det Konservative Folkeparti meget tilfredse med.

Men målet kan jo ikke være, at man skal sikre folk ret til sygedagpenge i ubegrænset tid, som Socialistisk Folkepartis forslag lægger op til. Jeg synes faktisk, det er udtryk for et meget lavt ambitionsniveau, når man bare siger, at nu skal det sikres, at folk har ret til sygedagpenge i ubegrænset tid. Nej, vi skal sikre, at folk bliver raske igen så hurtigt som muligt, for det er i alles interesse. Jo længere tid man er fraværende fra sit arbejde på grund af sygdom, jo vanskeligere bliver det for den enkelte at vende tilbage til et normalt arbejdsliv. Risikoen for, at man aldrig vender tilbage, stiger, jo længere tid man er fraværende på grund af sygdom.

Jeg vil godt give Socialistisk Folkeparti ret så langt, at det ikke er problemløst, sådan som reglerne er udformet i øjeblikket. Det har debatten jo også vist. Der er helt klart problemer i kommunerne på grund af et samspil mellem mange regler og forskellige økonomiske incitamenter, og man kan helt sikkert finde eksempler på, at nogle er faldet uden for den beskyttelse, man skal have, når man er syg, altså at de mister sygedagpenge og overgår til kontanthjælp, og at der sker manglende sagsbehandling, manglende opfølgning osv. i kommunerne. Det skal der selvfølgelig sætte ind over for.

Kl. 15.25

Jeg synes, det skal tages med i betragtning, at når reglerne bliver moderniseret, skal vi være sikre på, at de fungerer fornuftigt i alle tilfælde, og det vil jeg i hvert fald gerne tilsige Det Konservative Folkepartis positive og konstruktive medvirken til. Men som forslaget her er udformet, må vi afvise det.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Hr. Lars Barfoed opstiller den samme modsætning som ministeren og Venstres ordfører mellem en hurtigere indsats og det ikke at have nogen varighedsbegrænsning, og det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Jeg tror, alle partier er enige om, at det skal sikres, at folk bliver raske så hurtigt som muligt, for det må selvfølgelig være indlysende. Jeg kan ikke forestille mig, at nogen vil stemme for, at mennesker vil være syge i så lang tid som muligt. Men det prekære spørgsmål er jo: Hvad så, når det ikke lykkes?

Situationen i dag er, at den syge mister sin indkomst, når det ikke lykkes. Jeg kan ikke forestille mig, at det kan være det konservative ambitionsniveau, at meget syge mennesker oven i købet skal rammes, fordi deres indkomst pludselig forsvinder, så er hr. Lars Barfoed ikke enig i, at det fundamentale problem er, at i øjeblikket bliver nogle syge mennesker i tilgift behandlet fantastisk dårligt?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg mener ikke helt, at jeg koblede de to ting sammen som et modsætningsforhold, som hr. Villy Søvnal siger. Jeg sagde bare, at SF's forslag er udtryk for et alt for lavt ambitionsniveau, når man blot vil sikre en tidsmæssigt ubegrænset ret til sygedagpenge.

Selvfølgelig kunne Socialistisk Folkepartis forslag kombineres med, at der blev gjort en bedre indsats i kommunerne for at få folk i arbejde igen så hurtigt som muligt; det vil jeg ikke afvise. Men forslaget er udtryk for et lavt ambitionsniveau, og jeg mener, at det indebærer en enorm risiko for, at man netop slækker på tempoet og på indsatsen for at få folk i arbejde igen hurtigst muligt, hvis folk er garanteret en tidsmæssigt ubegrænset ret til sygedagpenge. Sygedagpenge bør kun være en midlertidig kompensation for den indkomst, man mister, når man er

syg, og det må være sådan, at på et tidspunkt kommer man enten ind i førtidspensionssystemet eller ind i et forløb, hvor man genvinder arbejdsevnen og kommer i arbejde igen. Det må være alternativerne.

Jeg erkendte faktisk i mit indlæg, at der er eksempler på, at tingene ikke fungerer, som de skal, og at der er mennesker, der kommer i knibe, fordi reglerne er udformet, som de er i dag. Det er ikke tilfredsstillende, og det mener jeg skal tages med i betragtning, når vi skal modernisere reglerne. Men jeg mener, der er behov for en grundig vurdering af hele sammenhængen mellem regelsættet, indsatsen og de økonomiske incitamenter, så vi på en kvalificeret måde sikrer, at folk ikke kommer i knibe, sådan som nogle ganske rigtigt gør i dag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Her har vi jo et godt eksempel på, at samtale fremmer forståelsen.

Jeg forstod den konservative ordfører sådan – og det vil jeg egentlig bare have bekræftet – at hvis forslaget her bliver parret med et forslag om en bedre indsats i starten af en sygedagpengeperiode, er Det Konservative Folkeparti villig til at ophæve varighedsbegrænsningen, netop for at undgå at tage de syge som gidsler. Jeg vil gerne have bekræftet, at det er rigtigt forstået, og at vi så kan sætte os ned og skrive en fælles beretning om det i Folketingets Socialudvalg, for så er jeg sikker på, at mange syge mennesker vil blive fantastisk glade.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg må skuffe hr. Villy Søvnal med, at det er en lidt vidtgående fortolkning af det, jeg har sagt.

Jeg mener, vi skal sikre, at folk enten bliver vurderet med henblik på tildeling af førtidspension, hvis det er sådan, at de er varigt syge og efter alt at dømme ikke vil kunne genvinde arbejdsevnen, eller kommer ind i et forløb, hvor de får genetableret arbejdsevnen og kommer i arbejde igen. Sygedagpenge er som sådan ikke egnet til at være en varig ydelse; de er ment som og bør være en midlertidig ydelse. Men jeg medgiver, at der er problemer, og at der er nogle, der falder ud af systemet og kommer i knibe, sådan som reglerne er i dag, og det problem skal vi have løst i forbindelse med en samlet revision af både reglerne og forvaltningen af reglerne.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Anders Samuelson som ordfører.

Kl. 15.30

Anders Samuelson (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Forslaget er en genfremsættelse, og derfor er det nok ikke den store overraskelse, at vi ikke kan støtte forslaget. Forslagsstillerne postulerer, at man vil lukke huller her. Jeg er bange for, at man vil åbne større afgrunde, end man lukker huller ved at gå den vej, som SF anbefaler.

Man kan sige, at der er to situationer eller to udgange, som er mulige ved det, at man kommer på sygedagpenge. Den ene er, at man qua en hurtig indsats kommer tilbage på arbejdsmarkedet. Det er det, vi alle sammen håber på. Den anden er, at man får en afklaring, som gør, at man skal på en permanent forsørgelse, en anden forsørgelse, en førtidspension f.eks. Det er de to principielle udgange, der er på et sådant forløb.

Hvis nu man sammenligner situationen med den diskussion, vi har haft i forbindelse med, at vi har afkortet dagpengeperioderne, har SF også sagt hver eneste gang, når vi har kortet et år eller to af dagpengeperioden, at nu ville vi åbne den sociale massegrav. Der ville blive et kæmpe-mæssigt hul, folk ville vælte ud over kanten og ville ikke have en ordentlig forsørgelse efterfølgende.

Det har vi ikke oplevet, og hvorfor har vi ikke oplevet det? Det har vi vel primært, fordi systemerne faktisk har rettet ind efter det. Det lægger et pres på systemet, at der er en begrænsning i den anden ende. Man kan ikke bare lade stå til.

Man er nødt til, da man har med konkrete menneskeskæbner at gøre, at yde en indsats for at få afklaret situationen enten ved at få folk tilbage på arbejdsmarkedet, hvilket er det, der primært er sket for folk på dagpenge i forbindelse med de afkortninger, vi har haft, eller ved at få folk afklaret derhen i retning af, at de skal på en permanent forsørgelse.

Derfor er det faktisk en forkert løsning i Det Radikale Venstres øjne at prøve at forlænge en mulighed for at være på en midlertidig ydelse, som i øvrigt også må være dybt stressende for de folk, der er på den, fordi den netop er kendetegnet ved, at der ingen afklaring er. Det, der er behov for, er det modsatte, nemlig en afklaring, så på den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Vi vil gerne hele tiden kigge efter, om der skulle være nogle uhensigtsmæssigheder, nogle huller, nogle ting, der kunne rettes op på. Det er bl.a. derfor, hvilket også er bemærket i teksten her, at man ved lov nr. 1305 af 20. december 2000 indføjede en forlængelsesmulighed for dagpengeudbetaling på op til 2 gange 13 uger, i tilfælde hvor det anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge pågældendes arbejdsevne.

Den type vil vi gerne se på, men en generel suspensering af perioden er vi ikke med på.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skulle lige sige, at jeg ikke har talt om en social massegrav i den her sammenhæng. Det må stå for De Radikales egen regning. Det er altså nogle tusinde mennesker, der bliver ramt af det her hvert år, og jeg forstår ikke, at De Radikale med det sædvanligvis humanistiske udgangspunkt, Det Radikale Venstre har, synes, at det er rimeligt, at nogle meget syge mennesker betaler prisen i form af at miste deres indkomst på grund af nogle principielle politiske overvejelser.

De betaler en meget høj pris. Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor det, at syge mennesker har mulighed for at få sygedagpenge i en længere periode, skulle gøre, at man ikke kunne gøre maksimalt, hvad man kan i starten af perioden for at sikre afklaringsforløbet. Jeg kan simpelt hen ikke se den sammenhæng.

Jeg kan heller ikke se den sammenhæng, at det her skulle lægge pres på systemet. Det system, som kun tænker økonomisk, får jo maksimal fordel, for når en dumper ud over sygedagpengekanten efter 52 uger, så har X Kommune ikke en krone i udgift til vedkommende.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Nej, jeg havde egentlig heller ikke forventet, at SF kunne se sammenhængen, eller at hr. Villy Søvnald kunne se sammenhængen, men praksis viser jo bare, at der er en sammenhæng. Det er derfor, jeg benyttede eksemplet fra dagpengeperioderne, hvor vi kunne se, at systemet reagerede hver gang. Vi gik fra en potentiel dagpengeperiode på op til 17-18 år og ned til en samlet aktiv dagpengeperiode på 4 år, uden at der åbnede sig den sociale massegrav, som SF påpegede eller udråbte at der ville opstå.

Nu har vi så lavet den der tilføjelse, som jeg har refereret til tidligere, som også er refereret i teksten til det her lovforslag, med mulighed for at forlænge med 2 gange 13 uger, og det kan være, at der er nogle andre småhuller, der skal lukkes; det er vi helt med på. Men at lave det her som en generel nyordning, at man kan gå permanent på den her ydelse, så er man sikker på, at så ville vi ikke bare opleve måske et par tusinde, som SF påstår, der på nuværende tidspunkt er i klemme, så ville vi opleve rigtig, rigtig, rigtig, rigtig mange, som bliver efterladt på bagperonen, fordi der ikke længere er det pres på systemet for at komme frem til en afklaring.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal bare høre, om jeg virkelig hørte Det Radikale Venstre rigtigt, for jeg synes, det er ret råt, at næste gang et menneske, som har mistet forsørgelsesgrundlaget f.eks. efter en hjerneskode, ringer til mig og er ked af, at han ikke længere har et forsørgelsesgrundlag, skal jeg sige, at det skal han ikke være så ked af, fordi hans nytte lige nu er, at han er med til at lægge pres på nogle systemer.

Er det virkelig grundsynspunktet i forhold til nogle af de mest udsatte grupper, vi har, eller var det hr. Anders Samuelsen, der kom til at formulere sig lidt for frimodigt, for jeg synes ikke, at sådan et råt menneskesyn sædvanligvis kendetegner Det Radikale Venstre. Det er jo gidseltagning under en eller anden form, oven i købet gidseltagning af nogle af de mennesker, der har de allerfærreste ressourcer til at lægge ryg til.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nej, det er ikke gidseltagning. Det er såmænd et forsøg på at være noget, som måske ligger meget fjernt fra SF, nemlig forholdsvis realistisk med hensyn til, hvordan systemer reagerer. Det, der er den historiske erfaring, er, at hvis man lader systemerne sejle deres egen sø, lader perioderne være ubegrænsede, ja, så kommer der ingen hjælp til dem, der er i knibe. Og vi ønsker hjælp til dem, der er i knibe. Derfor lægger vi med den type foranstaltninger, som vi har her, og med begrænsninger pres på systemerne, og det kommer mange, mange, mange tusinde mennesker til gavn hvert eneste år.

Hvis der så stadig væk er nogle eksempler i stil med den person, der ringer til hr. Villy Søvn-

dal, så skal vi have fat i vedkommende og have fat i den sagsbehandler og den kommune, som har sløset på det her område.

Løsningen er ikke at gå ind og lave en lovændring, som bare læser 5.000-6.000 mennesker ud i et problem, fordi alle lader stå til. Nej, løsningen er at tage fat det konkrete sted og få løftet opgaven derude, hvor problemet er. Det burde hr. Villy Søvnald tage at hjælpe med i stedet for at slæbe sagen herind.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Som flere tidligere ordførere har nævnt, er det her jo en genfremsættelse, og det skal SF bestemt ikke have utak for. Da lovforslaget var til behandling tidligere, var Kristendemokraterne nølende. Dermed kan jeg så også konstatere, at vi i den periode, der er gået, siden det blev fremsat sidst, faktisk er blevet mindre nølende. Nu er det Dansk Folkeparti, der er lidt nølende, og det er i og for sig fint nok at ville give ministeren lidt længere tid.

Vi er faktisk af den opfattelse, at ministeren har haft tid til at løse det problem, som SF nu påpeger igen, og derfor kan vi Kristendemokrater støtte forslaget.

Det betyder naturligvis ikke, at syge mennesker ikke så hurtigt som muligt skal i arbejde og blive raske. Det betyder heller ikke, at der ikke skal være et incitament til at få folk i arbejde så hurtigt som muligt, naturligvis. Vi mener ikke, at forslaget, sådan som det ligger her, er nogen sovepude. Der kan være en række andre tiltag, som kan gøre, at man overhovedet ikke kommer ud i det tidsperspektiv ud over det ene år. Men den mindre gruppe, som falder i, vil vi gerne være med til at tage hånd om.

Vi skal jo tænke på, at det er på grund af sygdom. Det er jo ikke på grund af uvilje mod at arbejde, at folk når ud over den rampe. Vi vil gerne være med til at sikre indkomsten.

Så ligger der jo også det i det, at der faktisk, og det er måske en lidt anden vinkel, i den lovgivning, der er nu, er en diskrimination af ægteskabet, idet man, hvis man er gift, i og for sig kommer hurtigere til skade i hvert fald på indkomsten, nemlig ved at man går over på kontanthjælp, og for gifte mennesker er det altså over på ingenting. Det synes vi er ganske urimeligt.

Det gavner i hvert fald hverken helbredet eller livskvaliteten, at mennesker ramler ud over den rampe her, hvor man kommer på kontanthjælp eller på slet ingen indkomst. Derfor kan vi støtte forslaget.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnal.

Villy Søvnal (SF):

Tak for en god debat om et vigtigt emne, som jeg synes for nogles vedkommende har været båret af, at det er slagordene, der har fyldt, hvor jeg savner måske specielt fra partier, der hylder, at mennesker skal være før systemer, at man ser de her mennesker for sig.

Kl. 15.40

Jeg var på besøg på i Århus i sidste uge hos mennesker, som havde en tillid til, at hvis de blev ramt af en social begivenhed, hvad enten det var en arbejdsskade eller en hjerneskode, eller hvad det kunne være, så var der et socialt system, der fangede dem op. Det er jo sådan, vores velfærdssystem fungerer i vores egen selvforståelse. De har så oven i sygdommen oplevet – og det var ikke, fordi de ikke ville lege med – når der var gået de 52 uger, og hvis var gift, at deres familieindkomst blev reduceret med 40 pct.

Jeg er ikke helt sikker på, at de kan bruge de lange forklaringer til så meget. Jeg synes, beskæftigelsesministeren havde meget lange forklaringer, jeg synes, han fik sat nogle kunstige modsætningsforhold op, nemlig at der skulle være et modsætningsforhold mellem at lave en tidlig indsats og så gå ind og forlænge, når den tidlige indsats ikke lykkes. Det modsætningsforhold er et falsk modsætningsforhold, det eksisterer ikke i virkelighedens verden. Da den borgerlige regering, Schlüterregeringen, i 1982 lavede det her, var hensigten ikke kærlighed til mennesker, det var for at spare penge på en finanslov.

Derfor vil jeg også stille beskæftigelsesministeren et spørgsmål, da regeringen jo er optaget af den tankegang, der hedder noget for noget. Hvis nu syge mennesker på grund af dårlig sagsbehandling ender i en situation uden indkomst, vil beskæftigelsesministeren så være med til, at det ikke er de syge mennesker, der skal straffes for det, men at det er den kommune med en manglende tidlig indgang i en sygedagpengesag, der skal betale? Vil det ikke være et oplagt udtryk for mennesket før systemet og no-

get for noget i stedet for at tage syge mennesker som gidsler?

Det er lidt det samme til hr. Flemming Oppfeldt, der tale om en sovepude for dem, der skal hjælpe. Jeg kan slet ikke forstå argumentet. Jeg kan ikke forstå det argument, der hedder, at det er en sovepude for den kommune, der bare vil lade stå til. Den vinder jo det hele.

Hvis der er en kommune, der virkelig kun tænker økonomisk, så er man sikker på, hvis man ikke foretager sig noget i en sygedagpengesag og der er gået 52 uger og dagpengesagen lukker, at man ikke har én øre i udgift. Så med hensyn til økonomisk incitament siger jeg i det her tilfælde til den kommune, der kun tænker rå økonomi, at den skal foretage sig så lidt som muligt, så får den en virkelig stor gevinst.

Jeg spørger bare: Hvad er det for en incitamentsstruktur at forsvare, hvis man er medlem af et parti, der siger mennesket før systemet? Det her er virkelig systempolitik, så det brager.

Hr. Adelskov var enig i intentionerne og lagde vægt på at gå ind så hurtigt som muligt, og jeg tror for så vidt, at Socialdemokratiet og SF – vi har jo tidligere ændret og givet lidt flere forlængelsesmuligheder – kunne blive enige om det her, for jeg tror, at vi grundlæggende deler synspunkt om, hvad der er problemet i det her.

Det samme med hr. Bent Bøgsted, som er enig i problemet, også at det er et stort problem, enig i intentionerne og skitserede to mulige løsninger: Enten SF's forslag, eller at ministeren foretager sig noget.

Hr. Bøgsted vurderede, at ministeren havde brug for at gå hjem og tænke. Det er muligt. Jeg har normalt stor respekt for mennesker, der har meget stor tålmodighed, men det er jo rigtigt som påpeget, at det lige præcis er 2 år siden, vi behandlede det her forslag sidst. Jeg har den tiltro til beskæftigelsesministerens kapacitet, at han i de 2 år har tænkt; det tror jeg bestemt. Vi kan bare konstatere, at der ikke er sket noget i de 2 år.

Derfor synes jeg, at Dansk Folkeparti udviser en hidtil uset tålmodighed i den her sag, og det er lidt ærgerligt, fordi Dansk Folkeparti jo kan være med til at lægge pres på regeringen i den her sag, hvis man mener det alvorligt fra Dansk Folkepartis side, at man vil noget, men det vil vi afprøve senere.

Hr. Lars Barfoed, tror jeg, indrømmede mest tydeligt af de borgerlige ordførere, at der er et problem, at der er mennesker, der kommer i klemme, og at det er vigtigt, at mennesker ikke

mister deres forsørgelsesgrundlag. Jeg var lige ved at mene, at vi forhandlede os frem til en mulig løsning, men det synes jeg vi skal prøve konkret, når vi skal lave beretning over lovforslaget i udvalget.

Jeg er for så vidt ligeglad med, om man vælger den løsning, SF har skitseret, vi kan også lave en stille sætning, hvor der står, at partierne bag denne her beretning sikrer, at intet menneske på grund af sygdom skal miste indkomst. Det ville være lige så godt for SF, hvis det er varighedsbegrænsningens ophævelse, der er problemet.

Kl. 15.45

Jeg kommenterede under de korte bemærkninger, at jeg synes, at Det Radikale Venstre i det her spørgsmål har et meget lidt humanistisk synspunkt. Jeg synes, at det var ret råt på den måde at tage syge mennesker som gidsler, og jeg tror, at jeg fremover vil henvise de sager, jeg får, også til den radikale folketingsgruppe, så de måske får en bedre mulighed for at sætte sig ind i substansen og hæve sig lidt over slagordene i den her debat.

Så bare til slut mange tak til Kristendemokraterne, som jeg synes holdt en af de klogeste taler, der er holdt om det her, nemlig at det ikke er nogen sovepude. Det er på grund af sygdom, at mennesker kommer i den her situation; at det er diskriminerende for dem, der har en ægtefælle, på den måde, at hvis man har en normal løn, så betyder det, at kontanthjælp ikke udbetales. Og så er vi ved det, der er det helt centrale i den her diskussion.

Vi er i en situation, hvor tusindvis af mennesker i Danmark oplever, at oven i sygdommen, som i sig selv er barsk, mister en sådan familie måske 40 pct. af den familieindkomst, den havde indtil nu. Hvad betyder det? Det betyder, at hele den sociale deroute starter. Man skal sælge sit hus, man skal finde et nyt sted at bo, børnene skal finde et nyt sted at gå i skole, og alt det her kommer oven i sygdommen.

Jeg vil bede de ordførere, der har været meget sikre i troen på, at de ideologisk havde ret til at tage de her syge mennesker som gidsel for en højere plan, forstår jeg, at prøve at kigge lidt mere ind i de her sager. Det er efter min opfattelse en af de største skampletter, vi har på dansk socialpolitik.

Derfor skal jeg også sige, at vi vil fortsætte arbejdet med at få den her regel ændret. Hvis nogen har bedre ideer end vores, så kom med dem, men vi vil bede om, at det ikke tager 2 år at kom-

me med de gode ideer. Ellers vil vi prøve at få samlet en beretning, der sikrer, at syge mennesker fortsat skal have en indkomst. Så fattige er vi efter vores opfattelse ikke blevet i Danmark, at vi ikke har råd til at sikre syge mennesker en indkomst.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 222:

Forslag til lov om ændring af lov om orlov til lønmodtagere, der passer nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom, og lov om social service. (Ret til orlov til pasning af nærtstående døende, forlængelse af periode med plejevederlag).

Af Mogens Nørgård Pedersen (KD) m.fl.
(FremSAT 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Kristendemokraterne har fremsat forslag om, at en lønmodtager, der passer en nærtstående døende, får ret til fravær fra arbejdet i den eller de perioder, hvor lønmodtageren kan få plejevederlag efter servicelovens § 104.

Jeg har stor sympati for Kristendemokraternes forslag, og jeg er også positivt indstillet over for intentionerne bag forslaget.

Jeg mener imidlertid, at der før en ændring af loven på dette område er behov for nærmere at overveje, hvordan disse ændringer gennemføres. Der er bl.a. behov for at få de økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget be-